

hvorpaa man aabnede Afdgangen til dem, og hvorved man gjorde det let for Følk, der ikke i fjerneste Maade havde havt det Ringeste med Søværnenet at gjøre, at komme der, har modvirket Lovens Hensigt, nemlig at staae saadanne Følk til Veie. Dette kunne vi ikke kalde Andet end en Omgaaen af Loven, ganske vist ikke en Omgaaen, som indeholder noget Forbryderisk — det vil jeg paa ingen Maade have sagt —, men dog en Modvirken af Loven. Naar saa det ærede Medlem bemærkede, at der Ingen kommer fra Koffardisarten, saa siger jeg, hvorfor ikke? Det kan jo Ingen vide. Prøv det en Gang! Hidtil have vi lukket Dørene op paa Orlogsstibene, saa at enhver Koffardimand har kunnet sige sig selv, hvad kan det nytte, at jeg melder mig, man har syldt Orlogsstibene med Clever, der skulle ind paa Skolen. Ved at lukke Orlogsstibene op for Følk, der aldrig have været paa Søen, tager man Modet fra Følk, der have været til Koffardis. Men naar man ser hen til den Lyst, der har været til at træde ind i Søofficersstanden, mener jeg, at der er Grund til at tro, at der vil blive tilstrækkelig Tilgang. Der har hidtil meldt sig mange, ja vistnok flere, end der har kunnet optages i Søofficersskolen, — ganske vist ikke af Følk, der have været til Koffardis, men der har overhovedet været en stærk Tilgang. — Jeg maa ved samme Leilighed gjøre opmærksom paa en Feiltagelse, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) — som jeg ser ikke er til Stede — gjorde sig skyldig i igaar. Den vedrører Vædringsforslaget under Nr. 2. Jeg er nødt til at gjøre opmærksom herpaa, skjøndt det ærede Medlem ikke er til Stede, fordi det ellers kunde se ud, som om han havde Ret. Han anstillede en Del Beregninger, baserede paa, at han fra Tallet 1,500 trak 300 til Forterne og fik ud, at 1,200 var det, vi vilde lægge til Grund for vor Bemanning af Flaaden. Han forklarede saa, hvilken uendelig Masse Følk der skulde uddannes, og hvilken Jordbyrde dette vilde medføre. Dette er naturligvis en Misforstaaelse. Disse 1,200 Mand skulle ikke alle uddannes paa Skibene. Af de 1200 Mand udtages først Lægdsrulleartilleristerne, dernæst Søminnefolkene, Gaandværkerne, Lægdsrullefolkene til Tjeneste i Land og endelig saamange, som de udrustede Skibe kræve; altsaa det Afgjørende er, hvor mange der skal tages til Lægdsrulleartillerister, og det er 150 Mand mere, end der tages efter Regjeringens Forslag, ikke en Mand mere. — Endelig er der blevet anket over, at vi have tilføjet en Slutningsparagraf i denne Lov. Nu gad jeg vidst, hvorledes vi, naar vi ville oversføre Søminerne og Forterne til Marinen, skulde kunne vedtage en Lov om Søværnets Ordning, uden at sætte den i Forbindelse med Loven om Hærens Ordning. Der vilde ellers komme en Konflikt paa dette Punkt. Men overhovedet anser jeg det ikke for rigtigt at vedtage organisatoriske

Love for det ene Værn, uden at man samtidig faar organisatoriske Love for det andet, thi de gribe ind i hinanden paa mange Punkter, at dette maa ske. Man siger nu, at saa kommer der ingen Lov ud. Jeg vil dertil svare, at saaledes kan man ikke ræsonnere. Hvorfor kommer der ingen Lov ud? De Herrer kunne jo vedtage vor Sølov, og Ministeren kunde jo gaa ind paa den, saa kommer der en Lov ud; dette er ganske simpelt. Det er overhovedet mærkeligt at høre, at naar de ikke kunne faae Dette eller Dint, som Regjeringen vil have, kommer der ingen Lov ud. Hvorfor ikke? Saa kan jo Regjeringen gaa sin Veie eller tage mod Loven, som vi ville have den, saa kommer der jo en Lov. Det, de Herrer glemme, er, at for at faae en Lov maa Regjering og Folkething være i Overensstemmelse. Saa længe De ikke indrømme dette, og saalænge det praktisk bliver modarbejdet, kommer der ingen Lov ud. Men jeg siger, saa meget desto bedre. Saa bliver det saa meget for Klart for Følk, at det er nødvendigt for at faae nye Love, at Regjeringen er i Overensstemmelse med Folkethinget; der er dog maasse nogle af Lovene, som det gjerne vil have. — Med det ærede Medlem for Thisted (Sagd) skal jeg ikke indlade mig i nogen Diskussion, thi de Punkter, han har berørt, ere allerede afgjorte mellem ham og den ærede Formand, saa at jeg ikke behøver at komme nærmere ind derpaa. Kun skal jeg bemærke, at den Dannelselse, man faar paa Folkemøderne, er meget sund. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at dersom de Herrer vare komne mere og kom mere paa Folkemøder, og Regjeringen ligeledes, — jeg vil ikke forlange, at Ministrene ligefrem skulde reise ud paa Møderne, men jeg vil sige, at dersom de kendte nøiere de Strømninger og Stemninger, der findes paa Folkemøderne, vilde de maasse i Mangt og Meget se klarere og komme hurtigere frem i Lovgivningsværket, end det ellers vil lykkes. — Endelig maa jeg for saa vidt takke det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), som der virkelig i hans Udtalelser var en tilsyneladende Bevægelse henimod Flertallet, saa at der maasse kunde være Haab om, at der kunde komme Noget ud deraf. Det ærede Medlem gik først bort fra den store Rolle, som Sagkundskaben spillede i Lørdags. Jeg vil ikke betragte det ærede Medlem som Ordfører for Mindretallet, hvad jeg finder Anledning til udtrykkelig at bemærke; det Svar, han fremkom med, har han naturligvis givet i sit eget Navn. Jeg tror, at der veri laa en Erkendelse af, at Sagkundskaben var kommen ind paa en Veie, hvor den ikke stod fast paa Benene. Den Maade, hvorpaa den traadte op i Lørdags, lader sig neppe hævde; det ærede Medlem var ligeledes af denne Mening, og jeg er meget glad ved ogsaa fra den Side at have hørt dette erkendt. For saa vidt det ærede Medlem for Thisted (Sagd) fuldstændig gik med den nævnte ærede Taler, maa han vel